

• یک شنبه، ۱۲ اسفند ۱۴۰۳
• شماره ۲۱۷۲۰

اذان ظهر:	۱۱:۴۴
غروب آفتاب:	۱۷:۲۷
اذان مغرب:	۱۷:۴۵
نیمه شب:	۲۳:۰۰
اذن صبح فردا:	۴:۳۵
طلوع آفتاب فردا:	۵:۵۹

مشهد

• اول رمضان ۱۴۴۶
• ۲۰۲۵ مارس

اذان ظهر:	۱۲:۱۶
غروب آفتاب:	۱۸:۰۰
اذان مغرب:	۱۸:۱۹
نیمه شب:	۲۳:۳۴
اذن صبح فردا:	۵:۰۸
طلوع آفتاب فردا:	۶:۳۲

امام محمد باقر(ع) می فرماید:

خُذُوا الْكَلِمَةَ الطَّيِّبَةَ مِمَّنْ قَالَهَا وَ إِن كُمْ تَعْمَلُ بِهَا
سخن نیک را از اَزهَرکسی که آن را می‌گوید، فراگیرید؛
هرچندکه آن گوینده به سخن خودعمل نکند.

[نصف العقول، صفحه، ۲۹۱]

جعفر یوسفی
 Political@khorasannews.com

سه سال پیش، وقتی جنگ اوکراین آغاز شد، تمام جهان غرب با ظاهری متحد پشت سر زلنسکی ایستاد. پرچم‌های اوکراین در سراسر اروپا افراشته شد و وعده‌های حمایت بی‌وقفه از کی‌یف بر سر زبان‌ها افتاد. اما امروز، شاهد رفتاری متفاوت از همان متحدان هستیم؛ دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، به شکلی آشکار زلنسکی را تحقیر و از او مانند یک مهره مصرف‌شده عبور کرد. این رویداد، درسی روشن از ماهیت قدرت در نظم جهانی است و برای ایران، حاوی نکات راهبردی مهمی خواهد بود.

جایگاه متزلزل اوکراین در بازی قدرت‌ها

زلنسکی، رئیس‌جمهوری که با حمایت غربی‌ها روی کار آمد، در تمام‌سال‌های اخیر تلاش کرد تا خود را به عنوان شریکی استراتژیک برای آمریکا و اروپا تثبیت کند. او با مجیز گویی، کرنش‌های دیپلماتیک و اعطای امتیازات سیاسی و اقتصادی تلاش کرد در دل قدرت‌های بزرگ جایی پیدا کند. اما در نهایت، سیاست عمل گرایانه آمریکایی‌ها چیزی جز ابزاری بودن او کراین برای تضعیف روسیه را نشان نداد. ترامپ با بی‌اعتنایی و رفتار تحقیرآمیز خود نشان داد که برای واشنگتن، زلنسکی و اوکراین دیگر جذابیت راهبردی سابق را ندارند. این در حالی است که دقیقاً سه سال قبل رهبر حکیم انقلاب درواکش به اتفاقات او کراین و پوشالی بودن حمایت آمریکا از غرب فرموده بودند: «عبرت اول در قضیه اوکراین، این است که پیش‌بینیانی قدرت‌های غربی از کشور ها و دولت‌هایی که دست‌نشانده آن‌ها هستند، یک سراب است و واقعیت ندارد؛ این را همه دولت‌ها بداند.»

از منظر تحلیل ژئوپلیتیک، او کراین در ابتدای جنگ به عنوان یک بازیگر کلیدی در تقابل غرب و روسیه مطرح شد. اما پس از سه سال، روشن شده است که این کشور نه تنها یک کارت بازی در دست‌ان آمریکا بوده، بلکه اکنون در اولویت راهبردی واشنگتن قرار ندارد. این موضوع بیانگر آن است که کشورهایی که به حمایت بی‌چون و چرای قدرت‌های بزرگ اتکامی کنند، در نهایت دچار بحران هویتی و آسیب‌پذیری شدید در عرصه بین‌المللی می‌شوند.

فریب بزرگ: ناتو، سراب امنیتِ اوکراین

یکی از بزرگ‌ترین دام‌هایی که او کراین در آن گرفتار شد، وعده عضویت در ناتو بود. واشنگتن و بروکسل، به زلنسکی چنین القا کردند که اگر او کراین در مسیر پیوستن به این پیمان نظامی قدم بگذارد، امنیتش تضمین خواهد شد. اما نتیجه چه شد؟ کی‌یف که در خواست عضویت داد، جنگ شد؛ شرق سرزمینش را به روسیه بخشیدند، منابعش غارت شد و در نهایت رئیس‌جمهورش در کاخ سفید تحقیر شد. این شاید یکی از بارزترین فریب‌های تاریخ معاصر در روابط بین‌الملل باشد. در واقع، رویکرد آمریکانسیست به او کراین نمونه‌ای از سیاست‌های مبتنی بر بهره‌برداری مقطعی از متحدان است. همان‌گونه که واشنگتن در گذشته از کشورهایی همچون افغانستان و عراق بهره‌برداری کرد سپس آنان را به حال خود رها نمود، اکنون نیز زلنسکی با واقعیت تلخ این نوع سیاست‌ها مواجه شده است. ناتو هرگز قصد نداشت برای او کراین وارد یک جنگ مستقیم با روسیه شود، چرا که هزینه‌های چنین اقدامی

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرعامل و مدیرمسئول: حسین سعیدی
سرپرست: حامد رزمی پور
دفتر مرکزی: مشهد، «بازار شهید صادق(سازمان آب) کدپستی: ۹۱۸۵۹۵۹۷۱»
تلفن: ۳۷۰۰۹۰۰۰
نمابرین‌خانه: ۳۷۶۴۴۳۹۵
پنشنی: ۳۷۰۱۰۰۵۱

روابط عمومی: ۳۷۰۰۹۱۱۱
پست‌باک: ۲۰۰۰۹۹۹
نمابرین‌ها: ۳۷۶۵۱۷۷۲
تلفن‌گویی‌ها: ۳۷۶۱۴۳۵
تلفن امورمشترکین: ۳۷۰۰۹۷۷۷
تلفن تهران: خیابان نوابیر، خیابان نظامی گنجوی کوچه نادران، پلاک ۲۳
تلفن و فاکس دفتر تهران: ۸۸۸۷۱۳۰۹
پست‌باک: ۲۰۰۰۹۹۹
e-mail: info@khorasannews.com
www.khorasanonlin.ir

چاپ‌مشهد: شهرچاپ‌خراسان | چاپ‌تهران: چاپخانه جام جم برتر برنا

رفتار تحقیر آمیز ترامپ با رئیس جمهور اوکراین درس های مهمی برای دیگر کشورهای جهان به خصوص ایران در پی دارد

سراب اتکابه آمریکا

جعفر یوسفی
Political@khorasannews.com

سه سال پیش، وقتی جنگ اوکراین آغاز شد، تمام جهان غرب با ظاهری متحد پشت سر زلنسکی ایستاد. پرچم‌های اوکراین در سراسر اروپا افراشته شد و وعده‌های حمایت بی‌وقفه از کی‌یف بر سر زبان‌ها افتاد. اما امروز، شاهد رفتاری متفاوت از همان متحدان هستیم؛ دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، به شکلی آشکار زلنسکی را تحقیر و از او مانند یک مهره مصرف‌شده عبور کرد. این رویداد، درسی روشن از ماهیت قدرت در نظم جهانی است و برای ایران، حاوی نکات راهبردی مهمی خواهد بود.

بسیار بیشتر از مزایای آن برای غرب بود.

تقابل واقع‌گرایی و ایدئالیسم در روابط

بین‌الملل

زلنسکی در تحلیل مناسبات جهانی، دچار توهمی شد که برخی تحلیلگران هم به آن دامن‌زدند؛ اینکه روسیه مانند صدام سقوط خواهد کرد و غرب به او کراین تا پیروزی نهایی کمک خواهد کرد. اما تاجر به نشان داد که در نظم بین‌المللی، منافع تعیین‌کننده روابط هستند، نه ایدئال‌های دموکراسی و حقوق بشر.

این درس بزرگی برای کشورهایی است که تصور می‌کنند تکیه بر حمایت‌های خارجی می‌تواند آینده‌ای مطمئن برای آن‌ها رقم بزند. در دنیای امروز، سیاست خارجی موفق باید بر اساس اصول واقع‌گرایانه، حفظ استقلال استراتژیک و پرهیز از دلبستگی به قدرت‌های خارجی تدوین شود.

بازی برد-برد روسیه و آمریکا

اکنون، پس از سه سال جنگ، روشن شده است که نه تنها روسیه سقوط نکرد، بلکه واشنگتن و مسکو به نوعی تفاهم کلی در پشت پرده سیده‌اند. این اتفاق، نشان‌دهنده ذات سیال و متحول نظام بین‌الملل است که هیچ کشوری، حتی متحدانش، نباید به یک قدرت خاص وابسته شود. بازی قدرت‌های بزرگ، همواره در دبرد برای آنان و باخت برای کشورهای ضعیف‌تر است.

عبرت‌هایی برای ایران

ایران باید از تجربه زلنسکی درس‌ی کلیدی بگیرد: تهران باید از ساده‌انگاری در تحلیل مناسبات بین‌المللی اجتناب کرد و در روی توان داخلی خود تمرکز کند.

اهمیت سیاست خارجی متوازن

نمی‌توان روی یک قدرت خارجی در برابر دیگری حساب باز کرد. سیاست خارجی ایران باید به گونه‌ای تنظیم شود که از وابستگی به یک قدرت خاص اجتناب کرده و رویکرد چندجانبه‌گرایانه‌ای را دنبال کند. نمونه‌هایی مانند ترکیه و عربستان سعودی نشان می‌دهد که چگونه قدرت‌های متوسط می‌توانند با انعطاف‌پذیری و تعامل با بازیگران مختلف، جایگاه خود را تقویت کنند.

دیپلماسی هوشمندانه، نه مجیزگویی

رفتار زلنسکی نشان داد که سیاست خارجی متکی بر مجیز‌گویی و امتیازدهی مداوم، در نهایت به تحقیر و عقب‌نشینی منجر خواهد شد. ایران باید با دیپلماسی هوشمندانه، استقلال استراتژیک خود را حفظ کند و اجازه ندهد که در بازی قدرت‌های

بزرگ، به مهره‌ای مصرف‌شده تبدیل شود.

پرهیز از توهمات و امیدهای واهی

در نهایت، بزرگ‌ترین درس‌ی که از سر نوشت او کراین می‌توان گرفت، پرهیز از توهمات و امیدهای واهی به حمایت خارجی است. هیچ قدرتی، حتی متحدترین شریک، حاضر نیست بقای

خود را برای کشوری دیگر به خطر بیندازد. ایران

باید با واقع‌گرایی و اتکابه قدرت ملی، جایگاه خود را در نظم جهانی تثبیت کند. رفتار تحقیرآمیز ترامپ با زلنسکی، نمادی از سیاست عمل گر ایانه آمریکا در برخورد با شرکای خود است. این رفتار، به روشنی نشان داد که کشورهای کوچک و متوسط، در صورتی که شناخت دقیقی از جایگاه خود در ساختار جهانی نداشته باشند، قربانی چرخش‌های سیاسی قدرت‌های بزرگ خواهند شد. ایران، به عنوان یک قدرت منطقه‌ای، باید از این تجربه برای تنظیم راهبردهای دیپلماتیک و سیاست خارجی خود استفاده کند تا در بازی قدرت‌های جهانی، به یک مهره مصرف‌شده تبدیل نشود.

واکنش‌های گسترده به اتفاقات اتاق

بیضی

ابطحی فعال سیاسی اصلاح طلب در صفحه شخصی خود نوشت: «گفتگوی ترامپ و معاونش وزلنسکی در تاریخ دیپلماسی سابقه نداشته. با پادشاه اردن و اروپایی‌ها هم تقریباً همین رفتار را داشت ترامپ و آمریکای ترامپ، آدم‌های مذاکره نیستند. حالا فکر کنید پزشکیان روبه‌رویش نشسته بود! باور کنیم گفت‌وگو با این مرد کمکی به مردم ایران نمی‌کند.»

علی شمخانی دبیر سابق شورای عالی امنیت ملی نیز در صفحه شخصی خود نوشت: «پاکتی که مرحوم شینزوآبه‌روی آن نشسته، پیام‌ترامپ است که قرار بود به رهبر حکیم انقلاب حضرت آیت‌ا... خامنه‌ای تقدیم شود. واکنش رهبری نسبت به آمریکا، نخست وزیر ژاپن را به این نتیجه رساند که پیام را پنهان کند. تر خود حدیث مفصل بخوان زین مجمل!»

نماینده سابق کنگره آمریکانیز نوشت: «اگر اکنون جای آلمان، لهستان، تایوان، کره جنوبی یا ژاپن باشید، احتمالاً به فکر این هستید که باید سراغ سلاح‌اتمی رفت چرا که دیگر روی آمریکانمی‌شود حساب کرد.»

علیرضا زادبر مجری صدا و سیما در صفحه توئیتر خود نوشت: «آیت‌ا... خامنه‌ای کمتر از یک‌ماه پیش همان زمان که عده‌ای پس از سخنرانی ایشان دلار را گران‌تر کردند تا او را مقصر و محل ملامت قرار دهند گفته بود: مذاکره با آمریکا شرافتمندانه نیست! شرافت برای یک رومی بنده، عملاً غیر ممکن می‌کنه»

به آن عمل کنیم یا چیزی نگویم که نتوانم انجام دهم ولذا در زمان انتخابات هم وعده‌های زیادی ندادم.»* کشور مال ماست و چطور ممکن است که کشورهای همسایه که نفت و گاز ندارند، آن را با قیمت بالا از ما بخرند و وضعیت زندگی بهتری نسبت به ما داشته باشند، در حالی که ما از تمام مواب و منابع طبیعی برخوردار هستیم. ما چیزی از آن‌ها کمتر نداریم و باید طوری مدیریت و برنامه‌ریزی کنیم که سربلندی و زندگی با کیفیت را برای همه مردم کشور مان به ارمان آوریم. قرار نیست کسی بیاید و ما را اصلاح کند. این خودمان هستیم که باید در رفتار مان تغییر ایجاد کنیم. «آینده را ما می‌سازیم، آینده آن چیزی نیست که آن‌ها در آن طرف دنیا بشینند و برای ما تصمیم بگیرند، باید سر نوشت مان را خودمان تعیین کنیم و باید برای تحقق هدف خود با روش و راه خود دست به دست هم بدهیم. ما می‌تونیم، فقط کافی است نگاه خود را تغییر دهیم. اما آن چه روشن است با این نگاه و روش و جهت‌گیری فعلی رسیدن به

هدف غیر ممکن است.* بسیاری از خطاها به چشم نمی‌آید ولی اگر جمع شوند انبوهی می‌شوند و ما را نابود می‌کنند، این خطاها منجر به پرداخت هزینه می‌شود لذا باید خطاهای خود را کمتر کنیم؛ در این صورت است که می‌تونایم صرفه‌جویی کنیم و در این میان تویستندگان، هنرمندان، فعالان فضای مجازی و اهالی قلم و رسانه‌می‌توانند اثر گذار باشند. می‌تونایم به سادگی زندگی مردم خود را تغییر دهیم چرا که ما سرمایه داریم و روی گنج خوابیده ایم اما متأسفانه آن را را به راحتی هدر می‌دهیم.* خصوص هزینه چهار میلیارد دلاری برای واردات بنزین، آیا این انصاف است که این هزینه را بپردازیم اما پول خرید گندم و مولات بازنشستگان را نداشته باشیم؟ آیا نمی‌شود که بنزین را درست مصرف کنیم و در مقابل معیشت بازنشستگان با مشکل مواجه نشود، حقوق بهتری به آن‌ها بپردازیم و در کنار آن محیط زیست را هم آلوده نکنیم. وقتی صحبت می‌کنیم می‌گویند که می‌خواهند قیمت‌ها را افزایش دهند، خیر ما این

یادداشت

مصطفی غنی‌زاده
info@khorasannews.com

تحقیر ضعف توسط استکبار

آنچه ترامپ در قبال زلنسکی انجام داده، نمادی است از نوع رفتار استاندارد از یک استکبار جهانی در مقابل هر طرفی که ضعف داشته باشد. او به مثابه برده خود، با رئیس‌جمهور یک کشور ۳۷ میلیون نفری صحبت می‌کند. ترامپ، حتی اجازه صحبت به او نمی‌دهد. فارغ از حماقت‌های پر شمار زلنسکی و تیم حکمران در اوکراین، باید به این رفتار و نوع تفکر ترامپ توجه کرد. ترامپ به زلنسکی می‌گوید «تو برگ برنده نداری»، «تو پس نمی‌توانی به ما بگویی که من آتش‌بس می‌خواهم یا نه» و نتیجه می‌گیرد که «با توافق می‌کنی، یا ما کنار می‌کشیم.» همه باید فهم کنند که ترامپ با روسیه مذاکره می‌کند چون آن‌ها را طرف قدرتمندی داند و برای کنترل چین و بازار نفت نیاز به همکاری آن‌ها دارد. اما با اوکراین تا این حد تحقیرآمیز صحبت می‌کند چون آن‌ها را طرف ضعیف و شکست‌خورده می‌بیند که باید به هر چیزی ترامپ می‌خواهد تن بدهند. این همان چیزی است که باید به برخی دوستان داخلی یادآوری کرد. حال‌ترامپ به‌ما چگونه نگاه می‌کند.

او ما را نه به این اندازه ضعیف بلکه با قدرتی نسبی می‌بیند که نسبت به گذشته تضعیف شده است. پس باید همان خواسته‌های استعماری دوره اول را با شکلی جدید مطرح کند و از ایران بخواهد که خلع سلاح شود یا اسرائیل شمارا بمباران کند. اساس این دو گانه به خاطر همین نگرش ضعف و قدرت در نگاه ترامپ است. اگر او یک طرف‌را قدرتمند ببیند، مذاکره می‌کند و سعی می‌کند با امتیاز بیشتر و تهدید کمتر آن‌ها اراضی کند؛ اما اگر ضعیفی در آن‌ها ببیند، هم تحقیر می‌کند و هم معامله یک طرفه به اندازه دادن تمام معادن نایاب را تحمیل می‌کند. مشکل کنونی بین ما و آمریکانه تهران که در واشنگتن است. ما زمانی که ترامپ ما را دارای ضعیف ببیند و ما هم از اهرم‌های قدرت یا قدرتی ازای خود استفاده نکنیم، او همین شکل از معامله‌های یک طرفه را پیشنهاد می‌کند که با خلع سلاح می‌شوید یا بمباران و وقتی خلع سلاح شدید هم به شما هیچ امتیاز توسعه‌ای را نخواهیم داد. راه مقابله با این وحشی از خودراضی، ایجاد اهرم‌های قدرت جدید در معامله و افعال راهبردی با کشور های دیگر، رشد اقتصادی با برنامه توسعه صنعتی فناوری اندر داخل و آمادگی نظامی برای هر سناریوی احماقانه از طرف دشمن است. در حال حاضر هیچ چیزی در آن طرف میز وجود ندارد و ترامپ با روحیه‌ای تماما استکباری، به دنبال گرفتن همه امتیاز ها و ندادن هیچ امتیاز است.

نگاه سوم

هدایت قایق تندرو سپاه توسط سردار تنگسیری در خلیج فارس

کار را نخواهیم کرد.

قتل دانشجوی دانشگاه تهران، می‌توانست به فاجعه تبدیل شود اما ...

* در خصوص قتل دانشجوی دانشگاه تهران، این موضوع می‌توانست به یک فاجعه تبدیل شود اما با مدیریت مناسب، جلوی اقدامات تحریک‌آمیز رسانه‌های خارجی گرفته شد در صورتی که آن‌ها تلاش می‌کردند مردم را تحریک کنند تا آن‌ها را به خیابان بکشانند. این ماهستیم که نباید اجازه دهیم این اتفاقات بیفتند، این حادثه‌ای است که می‌توانست در هر لحظه اتفاق بیفتد اما آن‌ها بنا داشتند که با استفاده از رسانه‌های خود آن را تبدیل به یک فاجعه کنند، اگر مدیران ما هوشیار نبودند و مدیر عامل نمی‌کردند می‌توانست تبدیل به یک بحران و فاجعه شود. ما چرای «مهسا امینی» نیز به همین صورت اتفاق افتاد، اگر در دست بر خوردمی کردیم به هیچ وجه آن اتفاقات زخمی‌دادن اید و روش ماست که باعث می‌شود به چنین نتایجی منجر شود.